

Sygn. akt I C 346/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Radzyńska - Głowacka

Protokolant Martyna Lubieniecka – Kiljańska

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W.

przeciwko A. K., I. K. i F. G.

o eksmisję

1. nakazuje A. K., I. K. i F. G. opróżnić i opuścić lokal mieszkalny nr (...), położony w W. przy ulicy (...) wraz z osobami prawa ich reprezentującymi i wszystkimi rzeczami i wydać go na rzecz powoda;
2. ustala, że A. K., I. K. i F. G. przysługuje uprawnienie do otrzymania jednego lokalu socjalnego;
3. wykonanie orzeczonej eksmisji wstrzymuje do czasu złożenia A. K., I. K. i F. G. przez Miasto S. W. oferty najmu lokalu socjalnego;
4. nie obciąża pozwanych kosztami procesu.

I C 346/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 lutego 2014 roku powód Miasto S. W. wniósł o orzeczenie eksmisji pozwanych: A. K., I. K. i F. G. z lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W. podnosząc, iż pozwani zajmują lokal bez tytułu prawnego (pozew k. 4-6).

Pozwane A. K. i I. K. uznały pozew (także w imieniu małoletniego F. G.) (protokół rozprawy z dnia 22.04.2014 roku k. 30)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W przedmiotowym lokalu nr (...) przy ul. (...) w W. zamieszkiwali na podstawie umowy najmu lokalu K. i S. K.. Po ich śmierci po podpisaniu aneksu do umowy najmu tego lokalu w dniu 20 stycznia 1998 roku najemcą stała się A. K. wraz z mężem W. K..

W. K. wyprowadził się i nie mieszka w tym lokalu (decyzja o wymeldowaniu (k. 12). W przedmiotowym lokalu mieszka córka A. K. z małoletnim synem F. G.. F. G. ma około 3 lat.

Pismem z dnia 5 lutego 2013 roku A. K. została wezwana do ostatecznej zapłaty zadłużenia w kwocie 3.803,31 zł. (k. 13).

Pismem z dnia 8 lipca 2013 roku umowa najmu została wypowiedziana A. K. z dniem 30.09.2013 roku (wypowiedzenie k. 15).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt lokalu oraz dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie. Sąd uznał wskazane dokumenty za wiarygodne, gdyż ich treść oraz autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

. Sąd zważył co następuje:

Podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest przepis art. 222 § 1 kc. Zgodnie z treścią zacytowanego przepisu właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą.

Okolicznością bezsporną i nie budzącą wątpliwości jest fakt, że w dacie wniesienia pozwu powód jest uprawniony do wniesienia pozwu jako właściciel lokalu.

A. K., I. K. i F. G. faktycznie zamieszkiwali w przedmiotowym lokalu zarówno w dacie wniesienia powództwa, jak i w dacie wydania orzeczenia (bezsporne).

Tak więc obie przesłanki pozytywne określone w art. 222 § 1 kc zostały spełnione.

Zgodnie z art. 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Jednocześnie tym samym pozwane przyznały, iż nie posiadają tytułu prawnego do przedmiotowego lokalu. W ocenie Sądu brak jest podstaw, aby stwierdzić, iż uznanie powództwa przez A. K. i I. K. także w imieniu małoletniego F. G. było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego bądź zmierzało do obejścia prawa. Wręcz przeciwnie, w ocenie Sądu, pozwane uznając powództwo, zgodnie z prawdą przyznały, iż nie posiadają do niego tytułu prawnego. W tym stanie uznanie powództwa jest zgodne z prawem i w związku z powyższym Sąd związany uznaniem powództwa nie badał dalszych okoliczności sprawy uznając je za bezsporne.

Uznając, że w przedmiotowej sprawie mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z dnia 10 lipca 2001 r.), Sąd zbadał – także z wnioskiem pozwanych czy przysługuje im uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego. Sąd uznał, iż jest podstawa do przyznania pozwanym lokalu socjalnego biorąc pod uwagę fakt, iż pozwany F. G. spełnia przesłankę określonej w art. 14 przedmiotowej ustawy, gdyż jest małoletni, a zatem Sąd przyznał lokal socjalny wstrzymując wykonanie eksmisji do czasu zaproponowania przez M. S. W. pozwanym oferty najmu jednego lokalu socjalnego..

Sąd nie znalazł zatem podstaw, aby odmówić żądaniu powoda.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc w związku z trudną sytuacją majątkową pozwanych.

Z: (...)